

תולדות היהודים בלב

סקירה קצרה¹

אין לנו ידיעות ברורות על ראשית ההתיישבות או הימצאות היהודים בלב. יש אומרים, שם ישבו שם קודם חורבן הבית הראשון (המאה הששית לפנה"ס). הספר הביזנטי פרוקופיו² (490-562 לסח"נ) כותב, שה拯ש ביליצרו נכנס לברון שבסירת (לב), היהודי המוקם הראו לו בית הכנסת שנבנה בידי שלמה. תאQUITOS³ מביא דעת אחרים, ש"אומרים, כי היהודים היגלו מן האי קרתים והתיישבו בקצווי ארץ לוב בזמן בו גרש סאטורנוס והודח מלכותו בידי יופיטר⁴. בתקופה שלטונו הרומי הייתה קהילה עשירה בטירופוליטניה, שננהגה מאוטונומיה לאומנית ודתית. גם קיריני הייתה למרכז חשוב ביותר ליהודים, והתפתחה בה החיים תרבותיים ואמנוניים. ישע, החסיטוריון של מלחמת המכבים, היה בעיר זו.

קיריני הייתה פרובינציה של הסינאנט. באותו ימים הורשע אנטונינוס פלאמה (FLAMMA), שנקבע לדין עיי' אנשי קיריני עפ"י חוק העושק. חוק זה נועד לעשות דין בנסיבות העשיקם את אנשי הפרובינציות, ועפ"י חוק זה הוא הוגלה בשל אכזריותו. בימי אוגוסטוס קיסר תפסו היהודים עדות חשובות ויכלו אף לשולח תרומות לבית המקדש שבירושלים⁵, אלא שהמתיחות בימי טריינוס הביאה את היהודי קיריני למרד גדול (115-117 לסח"נ), שבקבוצתו התוצאות היו חמורות מאוד⁶. בחורבות ערים קדומות נמצאו שרידי כתובות, פיתוחים סמליים ומטבעות של מלכי יהודה האחרונים, מהם נמצאים במוזיאון בטירופולי "MUSEO LIBICO".

יש מסורת קדומה בפי היהודים ישבו ההר, כי אחד משרי הצבא של טיטוס, הנקרא בשם היווני פגוז (נקר במודרש איכה) הביא שלושים אלף יהודים ללב וחושבים בהרי הגיבל. "ספר הייחסין" לר' אברהם זכות מאשר מסורת זו. ידוע, כי "כפר היהודים הקיסרי" הנמצא בלב הסיקرت הוא מושבה יהודית-רומית. נוכחות היהודים בין שבטי הערביים הביאה ליהודים של רבים מהם.

1. אין בסקירה קצרה זו כל כוונה להציג מחקר יסודי ועמוק, אלא לחתך לקורא מעט ידיעות ובקווים כלליים מאוד מושא מהות ותולדות היהודי לוב. יתכן וארכיב את היריעה בלבד מאוחר יותר.

2. פרוקופי, היסטוריון ותולדות ימי העלים של זמננו, כתוב, כי בעיר ברון שבממלכת טריפולי, הייתה ממשלה היהודית, לחמה ביסטיניין ולבטסף בברה. ידו על היהודים טריפולי יותר מאשר היהודים טרייפוליאן רשותם שבחירותם של מושבות משלו. והוא גורע עליהם גוררות רבנות: לא לחוג את חוגה הפסח במוועדו, כי אם אחר הפסחא של הנוצרים; לא לסתוב בלשון הקודש; לא לדרכו בתושבע'יף, ופסל אותם לעזרת ולבבעה מג הנוצרים ולבסון הכריחם לממיר דתם, ולא – יתחייבו בפנס.

3. תאQUITOS קורנליוס, דברי הימים, תרגמה. שרה דברצקי, מוסד ביאליק, ירושלים תשכ"ה.

4. הוא האל סאטורנוס, שחודה לפי האגדה היוונית ממשלת העולם עיי' יופיטר. הרומים ידעו היטב, שהיהודים שומרים את ים השבת, המכונה בפיהם "יום סאטורנוס" (SÆTIUM SATURNI), ולכן תלו בהם את פולחן סאטורנוס. וכך הגיעו את גירוש היהודים מכתרים בהՃחתו של סאטורנוס.

5. קדמונות ליטוף בן מתתיהו יי', ו.

6. אפלבאום שמעון, יהודים יוונים בקיריני הקדומה, מוסד ביאליק, ירושלים תשכ"ט.

מפת ממלכת רומא בימי אספסיאנוס

(מתוך: תולדות היהודים בא"י בתקופת המשנה והתלמוד לגדליה אלון)

היהודים בעיר עית⁷ (OEA), הילא טריפולי של היום, נצרכו ע"י ההגמון אוגוסטינוס בשנת 400 בערך. הוא מציין שהיו בינויהם יודעי ספר. בזמנו עלו הונדלים על אפריקה והתגבורו עליה בעוזרת הברברים, ואז תפס שבט נפוצה, שעמד בדעת היהודית, את כל אזור הים של טריפולי. במאה השביעית נלחמו היהודים עם שאר העמים במושלים כובשי הארץ.

היהודים הם שהקימו את "גיזור אליהודה" — ארמונות ששרידיהם קיימים עד היום. כיבושLOB ע"י המוסלמים במחצית המאה השביעית הביא עמו יהודים מגילות ערב וסוריה. מאזו חדרה הלשון הערבית והכתב הקوفي המפורסם. יהודיLOB בקשר הדוק עם היהודי מצרים ומצרים. תחילת הכיבוש הערבי הייתה קשה ליהודים. כך גם בתקופת אלמהאדים. "ברית עמר" קבעה שורת הפליות לרעה בתחום החברתי והפיסකאי, אבל הבטיחה להם מעמד של "מייעוט מוגן".

בתעדות הגנזה של מצרים נזכרים יהודי טריפולי, ברקה ולבדה. בקרבת טריפולי נמצאה בימינו מצבה של תלמיד חכם משנת ד' אלף תשכ"ג. בראשית האלף השני לספירת הנוצרים כבר היו קיימות הקהילות הגדולות שלLOB. פרופ' נחום סלושץ שביקר בLOB מצא כתובות בעברית מלפני אלף שנה בערך. באזורי ההר (הגיבל) מצא כתובות משנת ד"א תתק"ט. רק במאה הש"עשרה עזבו היהודים את הר נפוצה וגרו בטטריפולי ובונתיה, חוץ לשולשה כפרים — אחד ביিירן ושניים בהרי גיראן — שנעו צבעם קום המדינה, ותושביהם עלו ארצתה.

⁷. אוליאויה.

זה הטער לוי צדיקים יבואו בו
ספר

בתם פן ח'ב

ספ"ג זמרי טכ פירוט על מ' פרוזאict מסוחר בקומות נארטן וגנו
חכו והנין מקובל כלגוצי וקידש כהאי' שמנען לבייא
זונק בטריפולי. מעריך גנו וואה טמן וגנו מספר שמחזק
למחטים וחמיטים בסגנון סלמי כיס עיניו וארצקה בין גודך רכס
סחכם פולס פאר וטאפר כחסיד וישועה הבהיר טנויגי
נגי' צמתען תונס גנו זכות סגב שמחני ז'לה פוכת' גנו ועתס
סחיינו בירקי' תנל עז סיקר וככבר פאר וטאפר כסיג' יצחק
לבית בלפון יש' קאנז עמו אדר נדיבות יען ליחידי
סגוליה אנסי חיל הגבירים ומועליהם
מטריפולו יפ' נסואן זוכ מפיז'ס האל כרכתו ומנוס ז' אונלי^{ונט}
תנמ' וונגוי הנון עלייס וגנו וראס יסיפלט נח'לס פולס נאלטנות
כטוס נחת יונגן האיג' .

נדפס בליזורנו יען

סיט הן עט בליזורא יק' זבאי' יעט
ברופום שמאוכפן אל חכם כמוש'יר אליעזר סעדון יי'

Con Approbation

קודם גירוש ספרד הייתה בטריפולי קהילה עשירה וחשובה, ולפי "ספר היחסין" לרי' א' זכות היו בה "שמענה מאות בעלי בתים ובתים חכמים ונבונים"⁸. תשובה חכמי ספרד מזכירות אותה.

בשנת 1510 כבש מלך ספרד את טריפולי וסביבותיה. קהילה חשובה נמצאה אז בטריפולי, המלך שבה את יהודיה והובלים לנאפולי. בתקופה כיבוש ספרדים (וגם בתקופה הממלוכית) באה ליהודים תקופת קשיים וירידת כלכלית עצומה בשל המלחמות, ההגבלות וניתוק הקשר עם אחיהם היהודים.

כיבוש התורכים הביא את יהודי הר נפוצה לטריפולי, ובכך נתחדשו חיי הקהילה. בשנת הש"ט הגיע הרב המקובל ר' שמואן לביא לטריפולי בדרכו לארכז, וכיון שמצוות הרוחני של היהודים היה בכיר, החליט להישאר ולהרביץ בהם תורה.⁹ הוא חיבר את ספריו המונומנטליים על הזוהר בשם "כתם פז", וכן כתוב את הפיוט המפורסם "בר יוחאי" המשור בפי כל קהילות ישראל בעולם.

יהודי לוב תרגמו את הפיוט לעברית והוסיפו מפירושיהם עלי¹⁰. אמונה השבאות שהגעה גם היא לטריפולי (היתכ"ד) נבלמה בהשפעת חכמי איטליה ולא החזיקה מעמד. ואולם יש לציין שהיא גורמת להשתנות הקבלה המעשית.

השלטון הותרقي בלב הביא עמו בטחון החיים, אבל לא בטחון הרוכש, ולא חי כבוד. היהודים היו טובעני המטבחות, מייצרי הנשק של השלטונות, המתוקים והסתוררים בשל שעודדי חיים. הם עסקו בפדיון שבויים נוצרים ובסחר האורחות שהתנהלו בין כרכבי הים ובין ארצות סודאן. ברם אין חיים קלילים ליוחדים. קנאים מוסלמים, פוחות ומושלים שיריהם של תורכיה פגעו בהם. עד היום חוגגים יהודי לוב שני חגיג פורים מקומיים: פורים אשורי (היתס"ד) ופורים ברגל (היתקנניה). בימי שלטון הקרמנלי (1835-1711) הוטב מצב היהודים. היו ביניהם יוצאים, גובי מסים, מנהלים של עסקים יהודים, והם שימשו גם קונסולים של מדינות אירופתיות. ובכל זאת סבלו הם מן העשוק והחמס משכניהם המוסלמים וגם מגפות איזומות. משנת 1835 שוב החלו לסבול מן הפחות של השלטון הישיר בקושטא.

הכיבוש האיטלקי (1911) היטיב בהתחלתה את המצב החוקי והאזרחי של היהודים. היו ביןיהם סוחרים, בעלי חקלאה, צורפים ועסקים במתכוות. מוסדות תורתה, צדקה וחסד פיארו את חיי הקהילה. טריפולי הפכה להיות קהילה מרכזית בצפון אפריקה, עד שקף על היהודים ווגן של רדייפות היטלר ובעקובתו הפשייס. הוקמו מחנות ריכוז ומחנות עבודה, ויהודים רבים מצאו את מותם שם. גם למחנות ההשמדה באירופה נשלחו יהודים מלוב.

במלחמת העולם השנייה כבשה אנגליה את לוב (1943). בימה היו שני פוגרומים ביהודי לוב (1945, 1948). רבים נהרגו ונפצעו, בתים נשרפו, בתים נشدדו ורוכש רב נזק.

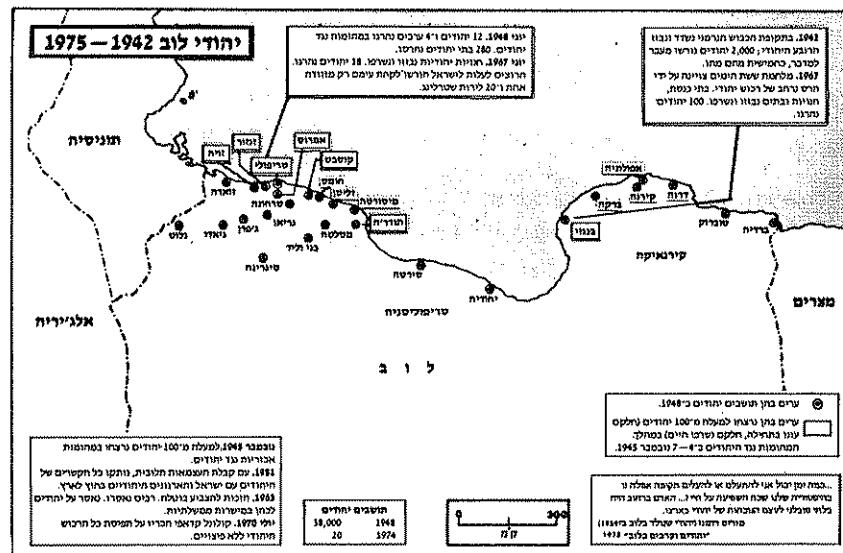
בראשית המאה התשע-עשרה החלה לפועל בלב התנועה הציונית, הוקמו תנועות נוער, קבוצות הכשרה וספורט, שעם הכמה לציון וחרצון לקיום חיים יהודים מלאים בארץ האבות, הביאו להעלפה וachable' לעלייה המונית הארץ. מתוך 35,000 יהודים, שנמנו בלב לפני קום המדינה, עלו למלחה מ-31,000 נפש. ב-1951 קיבלה לוב את עצמאותה. בתקופת אידריס הראשון הווענקו זכויות מסוימות ליוחדים, ואולם חלפן הגدول לא

8. ראה גם בספר "עמק הבקא" לר' יוסף הכהן.

9. ראה "שם הגודוליס" לחיד"א, ערך "שמואן בן לביא".

10. ראה נספח.

מושש. אטי'את הורע מצבעם, במיוחד בתקופתו של מועדן קדאי. אחרי מלחתת ששת הימים יצאו יהודים מלוב. 4,500 מהם עברו לאיטליה, והשאר עלו ארציה. אחרון היהודים עזב את טריפולי (לוב) באוקטובר 1987. זו הייתה המשפחה בת שמונה נפשות בשם משפחת ברנס (בראנץ).¹¹

מפתח יהודית לוב 1942-1975
(מוצוך אטלס להיסטוריה של גיברלטר)

292

כג יונאי

פומבו בר' יהואי בזרה ערבי

בר יוחאי נמשח אפריה. שמן שנון מחרדי:
בר יוחאי

אָפְטִיו לְאַיְלָהֶם שְׁבָרָה גָּמִיעַ מְנוֹהַ חַי

יפגנָא מִן כָל גָּזְרָה בָּכוֹתָ בֶּן יוֹחָנָן;

**שָׁמֶן מְשֻׁתָּה קָדֵשׁ. נְמַשְׁחָת, קָמְדָת הַקָּדֵשׁ. נְשָׁאָת צִיצִ'י
נָגָר הַקָּדֵשׁ. חֲבוֹשׁ עַל רָאשָׁךְ פָּארָה: בְּרִיּוֹתָךְ**

11. דזינה זו, קיבלתי ממך רופא פדלוון, שחי היום באיטליה (רומא) ומכך אישית את משפחת ברנס. *

זית דתינה אלקדס מודהון נהאר אלעיז
 פי בניאן אלמקדס נעמלו פרח גודז
 מאג גואר מעודס פוק ראנץ מלך דוד
 ומנבת באלהחרה בוכות בר יוחאי:
 מושב טוב ישבט. יומ נספת. יומ אשר ברכחת. במערת
 צורים שעמתק. שם קנית הווזק ובדרך: בר יוחאי
 מקעד מליח ומכתאר פי בלארנג ציון
 חמא מערה ושגור פי מקאם רבי שמעון
 אשכון פילו משפור פי וטאן מירון
 פיך חרג לחרה נאדי בר יוחאי:
 עצי שפיטים עומדים. לאוידי יי' הם לומדים. אוור מפלא
 אוור פיקוד הם יוקדים. קלא הנקה יורוק מורייק: בר יוחאי
 עוד אלצנד ואלענבר ואקפני פי בית אללה
 בליאקוט ואלמרמר אלהיכל יתעללא
 בוכות רבי אלעוז יונינהמן אלבלא
 ויגמענה באלקורה בוכות בר יוחאי:
 וילשנה תפוחים. עלית. ללקוט בו מרקחים. סוד תורה
 קציצים ופרחים. געטה אדים נאמר בעבורך: בר יוחאי
 ולשגרת אלתפהה טלית דאך אלנתאר
 נטלך ורד מפתחת טודות אלוהה
 מא אקו דך אלאריאח פי וסת אלדוואר
 פעה צחאכחו פי אלארירה סיידי בר יוחאי:
 נאורת בגבורה. ובמלחת אש דת השערת. ותרב
 הוץאת מפערת. שלקעת גנד גונריך: בר יוחאי
 תחוות באלגדרווה פי ערך אלוהה
 מתל אלגטרא פי אלזוות חוקר בלי שרادر
 פי ידק סייח אלקווה יא טעד פגנו האך
 לייך פואתי אלשכחה סיידי בר יוחאי:
 לאקום אבני שיש. הגעת. לאני אריה ליש. גם גלת
 כוורת על עיש. חשווי ומי ישוריך: בר יוחאי

מוֹלָעַ חֲגָר אֶלְיאָקָהּ חַמָּא נָזֵל אֶלְפָתָהּ
וּנְהַ אֶלְצִדְּרַ פִּי אֶלְמָלְכָהּ אַנְתִּי וְאֶלְאַצְחָבּ
תְּפִכְנָהּ מִן פֵּסְ אלְמָוֹת וְמִן אֶלְדוֹר וְאֶלְתָרָאָבּ
וְתְּפִכְנָהּ מִן כָּל גְּזָרָה בּוֹכָהּ בֶּר יְוָחָדִי

בְּלִדְשׁ בְּקָדְשִׁים. קְוָיְרוֹק, מְחַדֵּשׁ חָדְשִׁים. שְׁבָע שְׁבָתוֹת
סְוִידָהְמִשִּׁים. קְשָׁרֶת קְשָׁרִי שִׁין קְשָׁרִיקָהּ: בֶּר יְוָחָדִי

פִּי קְרָט אֶלְמָדָסִין אֶצְחָבָהּוּ אֶלְכָלְלָהּ מַעַתָּה
תִּיגָּן דַּתָּבָם מְלָבָסִין פְּאַלְסָלְטָאָן פִּי אֶלְכָלְלָהּ
פִּי דָּוָק אַיְמָס אֶלְמָסִין וְסָוָבָע סְבָעָהּ
תְּעִדָּתָא אַלְיָהָם גְּזָרָה פְּכָהָם בֶּר יְוָחָדִי:

יוֹידָהְחַמָּה קְדוּמָהּ. הַשְּׁקָפָתָהּ, לְבָבָדוֹ פְּנִימָהּ. לְיָבָן
גְּמִימָהּ רְאַשִּׁיתָהּ. אַתְּ כָּרוֹבָּהּ מְמַשָּׁחָה זְיוּן
אוֹרָהָהּ: בֶּר יְוָחָדִי

יוֹידָהְפִּי אֶלְחוֹרְוִיךְ גְּזָרָהּ פִּי אֶלְחוֹדָאָהּ סְבָקָתָהּ
שְׁרִיעָתָהּ רְבָנָא כְּתִירָא בְּסְבָעִין וּנְהַ תְּפָסָרָתָהּ
לוּ נְוִידָהְנְבָרָעָהּ שִׁירָה וּפְמִי מָא יִסְפָּתָהּ
וְלֹא נְשָׁבָגָהּ מִן לְאַדְרָא מִן פֵּסְ בֶּר יְוָחָדִי:

אוֹרָהְמָפְלָא רְוָם מְעַלָּהּ. יְרָאָהּ מְלָמְבָּאָהּ כִּי רְבָּהָהּ
פְּעַלְוָמָהּ וְאַזְּנָן קוֹרָא קְהָהּ. גְּמָתָעָן לֹא חִשְׂרָהָהּ:
בר יְ. אָ.

צְיוּן עֲוֵיב וְעַאֲלִי קוּי וְמַנְהָוּ נְכָאָרָהּ
מַנְחָק לְסָאנְךְ דָּאָלִי יָא סְעָדָהּ מַנְהָוּ שָׁאָרָהּ
מוֹחָאָל אֶלְעָפָן תְּרַחְכָּא לִי חַתָּא נְשָׁוָהּ אֶלְאַוְזָאָרָהּ
מוֹחָאָל אֶלְעָפָן חָאָרָא גִּירָךְ אֶלְאָ בֶּר יְוָחָדִי:

אַשְׁרִי יְוָלְדָתָהּ. אַשְׁרִי חָעֵם הַם לְמַנוֹדָהּ. אַשְׁרִי חָעָמָדִים
עַל סְוִיךְ: לְבִישִׁי חַשְׁן חַפְּחִיקָהּ וְאַזְּרִיךָהּ: בֶּר יְוָחָדִי

יאַמְסָקָל אֶלְאָלָדָהּ יָאַמְסָקָל קוּמָהּ
אֶלְחָאָדָרִין פִּי אֶלְקָעָדָהּ יִסְמָעָוּ מִן פְּנָךְ
לְךָ נְדָדִי אֶלְעוֹדָהּ וְנוּסָמָהּ בְּאַסְמָךְ
פִּי אֶלְצִיָּהָהּ וְאֶלְגָּזָרָהּ נְזָדִי בֶּר יְוָחָדִי:

גְּמַשְׁחָתָהּ אַשְׁרִיךָהּ. שְׁמָן שְׁלָוָן מְחַבְּרִיךָהּ: בֶּר יְוָחָדִי

* * *